

Pagaidu versija

ENERĢĻĀDVOKĀTA ŽĀNA RIŠĒRA DELATĀRA
[JEAN RICHARD DE LA TOUR]

SECINĀJUMI,

sniegti 2020. gada 12. novembrī (1)

Lieta C-703/19

J.K.

pret

Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach,

pielātoties

Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców

(*Naczelny Sąd Administracyjny* (Augstākā administratīvā tiesa, Polija) līgums sniegt prejudiciālu nolikumu)

Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 98. pants – Dalībvalstu iespēja piemērot vienu vai divas samazinātas PVN likmes noteiktām preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai – Komercedarbības kvalificēšana par “preču piegādi” vai “pakalpojumu sniegšanu” – III pielikuma 1. un 12.a punkts – Jādzieni “pārtika” un “restorānu un sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumi” – Gatavas maltītes tīrītājam patērētājam uz vietas tirgotāja telpās vai pašēdināšanas zonā – Gatavas maltītes tīrītājam patērētājam līdznešanai

I. Ievads

1. Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par to, kā interpretēt Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (2) 98. panta 2. punktu, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas III pielikuma 12.a punktu un Padomes ģstenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka ģstenošanas pasākumus Direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (3), 6. pantu.

2. Šis līgums ir iesniegts tādās tiesvedības ietvaros, kas attiecas uz samazinātas nodokļa likmes piemērošanu pārtikas piegādei, izmantojot dažādas pārdošanas metodes, tirdzniecības vietas, kas organizētas saskaņā ar franšīzes līgumu.
3. Šie apstākļi liks Tiesai pirmo reizi interpretēt Savienības likumdevēja izmantoto jēdziena "restorānu un sabiedriskās tirdzniecības pakalpojumi" definīciju saistībā ar pašo regulējumu, ar kuru dalībvalstīm ir piešķirta iespēja noteikt preču vai pakalpojumu kategorijām piemērot divas samazinātas pievienotās vērtības nodokļa (PVN) likmes.
4. Manā analīzē tiks atgādāts, ar kādiem nosacījumiem šo iespēju var īstenot saskaņā ar Tiesas judikatūru, un tiks ierosināts izmantot vispārēju kritēriju, kas ļauj nošķirt jēdzienā "pārtika" no jēdzienā "restorānu un sabiedriskās tirdzniecības pakalpojumi", lai piemērotu samazinātas nodokļa likmes tādū gatavū dienu piegādei, ko papildina saistīti pakalpojumi, jo tos raksturo to veida un nozīmīguma pakāpes dažādība, kas neļauj veikt vienkāršu salīdzinājumu ar apstākļiem, kuri iepriekš ir pamatojuši vērtēšanu Tiesā.

II. Atbilstošās tiesību normas

A. Savienības tiesības

1. PVN direktīva

5. PVN direktīvas VIII sadaļas "Likmes" 2. nodaļā "Likmju struktūra un līmenis" ir ietverta pirmā iedaļa, kura ir vēltā "pamatlikme[i]" un kurā ir ietverts 96. pants, kas ir formulēts šādi:

"Dalībvalstis piemēro PVN pamatlikmi, ko katrā dalībvalstī nosaka procentos no summas, kurai uzliek nodokli; preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai pamatlikme ir vienāda." (4)

6. Šīs 2. nodaļas otrajā iedaļā "Samazinātas likmes" ir ietverts PVN direktīvas 98. pants (5), kurā ir noteikts (6):

"1. Dalībvalstis var piemērot vienu vai divas samazinātas likmes.

2. Samazinātas likmes piemēro tikai tādū kategorijū preču piegādei vai tādū kategorijū pakalpojumu sniegšanai, kas minēti III pielikumā.

Samazinātas likmes nepiemēro elektroniski sniegtajiem pakalpojumiem.

3. Piemērojot preču kategorijām 1. punktā paredzētās samazinātās likmes, dalībvalstis var izmantot Kombināto nomenklatūru [(7)], lai precīzi aptvertu attiecīgo kategorijū."

7. PVN direktīvas 99. pantā ir noteikts:

"1. Samazinātas likmes nosaka procentu veidā no summas, kurai uzliek nodokli, un tās nevar būt mazākas par 5 %.

2. Katrū samazinātū likmī nosaka tādū PVN summa, ko iegūst, likmī piemērojot, ir tādā, lai parasti varētu pilnībā atskaitīt PVN, kurš atskaitāms saskaņā ar 167. līdz 171. pantu un 173. līdz 177. pantu."

8. PVN direktīvas III pielikuma nosaukums ir "To preču piegāžu un to pakalpojumu sniegšanas saraksts, kam var piemērot 98. pantā minētās samazinātās likmes". Tā 1. punktā tostarp ir ietverta pārtika (tostarp dzērieni, bet ne alkoholiskie dzērieni) cilvēku patēriam. Šis pielikuma, kas ir iekļauts ar Padomes Direktīvu 2009/47/EK (2009. gada 5. maijs), ar ko

Direktīvu 2006/112/EK groza attiecībā uz samazinātām pievienotās vērtības nodokļa likmēm (8), 12.a punktā ir minēti restorānu un sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumi. Pastāv iespēja to attiecināt vai neattiecināt uz (alkoholisko un/vai bezalkoholisko) dzērienu piegādi.

2. **Ēdināšanas regula Nr. 282/2011**

9. Saskaņā ar ēdināšanas regulas Nr. 282/2011 10. apsvērumu "būtiski skaidri jādefinē restorānu un ēdināšanas pakalpojumi, atšķirībā starp abiem pakalpojumu veidiem un atbilstošs nodokļu režīms minētajiem pakalpojumiem".

10. Šīs ēdināšanas regulas 6. pantā ir noteikts:

"1. Restorānu un ēdināšanas pakalpojumi ir pakalpojumi, kuros ietilpst sagatavotas vai nesagatavotas pirtikas un/vai dzērienu, ko izmanto cilvēku uzturā, piegāde, kā arī pamatoti atbalsta pakalpojumi, kas nodrošina to tirdzniecību patērētājiem. Pirtikas un/vai dzērienu nodrošināšana ir tikai viens no komponentiem kopējā sniegtajā pakalpojumā. Restorānu pakalpojumi ir šādu pakalpojumu sniegšana pakalpojumu sniedzēja telpās, un ēdināšanas pakalpojumi ir šādu pakalpojumu sniegšana ārpus pakalpojumu sniedzēja telpām.

2. Sagatavotas vai nesagatavotas pirtikas un/vai dzērienu piegādi neatkarīgi no tā, vai tā ietver vai neietver transportēšanu, bet kas neietver citus atbalsta pakalpojumus, neuzskata par restorānu vai ēdināšanas pakalpojumiem 1. punkta nozīmē."

B. **Polijas tiesības**

11. 2004. gada 11. marta *ustawa o podatku od towarów i usług* (Likums par preču un pakalpojumu nodokli) (9), redakcijā, kas ir piemērojama pamatlīetas faktiem (10), 5.a pantā ir noteikts:

"Preces vai pakalpojumi, kas ir 5. pantā minēto darījumu priekšmets un kas ir minēti klasifikācijās, kuras ir izstrādātas, pamatojoties uz noteikumiem par oficiālo statistiku, ir jāidentificē ar šīs klasifikācijas palīdzību, ja tiesību aktu normās vai to izpildes regulājumā šīm precēm vai pakalpojumiem ir piešķirtas statistikas kategorijas."

12. 2015. gada 4. septembra *rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług* (Ministru padomes Rīkojums par Polijas preču un pakalpojumu klasifikāciju) (11) 3. panta 1. punktā ir noteikts:

"Nolūkā:

1) piemērot PVN,

[..]

Izdz 2017. gada 31. decembrim ir piemērojama Polijas preču un pakalpojumu klasifikācija, kas ir ieviesta ar 2008. gada 29. oktobra *rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług* [Ministru padomes Rīkojumu par Polijas preču un pakalpojumu klasifikāciju] (12) (PKWiU)."

13. Saskaņā ar PVN likuma 41. panta 1. punktu PVN pamatlīkme ir 22 %. Šī likuma 41. panta 2.a punktā ir paredzēts:

"Šī likuma 10. pielikumā minētajām precēm piemērojamā nodokļa likme ir 5 %."

14. PVN likuma 10. pielikuma 28. pozīcijas nosaukums ir "Gatavi ēdieni, izņemot produktus ar spirta koncentrāciju virs 1,2 %".

15. 2013. gada 23. decembra *rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie towarów i usług dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług oraz warunków stosowania stawek obniżonych* (Finanšu ministra Rīkojums par precīzumu un pakalpojumiem, kuriem ir samazināta PVN likme, un par samazināto likmju piemērošanas nosacījumiem) (13) 3. panta 1. punkta 1. apakšpunkts ir noteikts:

"[PVN] likuma 41. panta 1. punktā noteiktā PVN likme tiek samazināta līdz 8 %:

1) precīzumu un pakalpojumiem, kas ir uzskaitīti šā rīkojuma pielikumā."

16. Šā rīkojuma pielikuma III punkta 7. pozīcija ir formulēta šādi:

"ēdināšanas pakalpojumi (*PKWiU* ex [(14)] 56) [(15)], izņemot:

1) alkoholisko dzērienu ar alkohola saturu virs 1,2 %,

2) alkoholisko dzērienu, kas ir alus un bezalkoholisko dzērienu maisījums, ar alkohola saturu virs 0,5 %,

3) dzērienu, kuru pagatavošanai tiek izmantots kafijas vai tējas novārījums neatkarīgi no šā novārījuma procentuālās daļas [...] pagatavotajam dzērienam,

4) gāzētu bezalkoholisko dzērienu,

5) minerāldegu,

6) citu neapstrādātu preču, kas apliktas ar nodokli pēc [PVN] likuma 41. panta 1. punktā noteiktās likmes, pārdošanu."

17. *PKWiU* 56.1. grupa "ēdināšanas un mobilo ēdināšanas vietu pakalpojumi" tostarp ietver 56.10.11. kategoriju ("ēdināšanas pakalpojumi restorānos"), 56.10.13. kategoriju ("ēdināšanas pakalpojumi pašapkalpošanās iestādēs") un 56.10.19. kategoriju ("Citi ēdināšanas pakalpojumi").

18. Iesniedzējtiesa uzskata, ka *PKWiU* interpretācija tiek veikta, atsaucoties uz 2007. gada 24. decembra *rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności* (Ministru padomes Rīkojums par Polijas darbību klasifikāciju) (16) un it īpaši uz tās 56. nodaļu un tajā ietvertajam apakšklasēm. Šā nodaļa aptver pakalpojumu sniegšanas darbību, kas saistīta ar tādū maltiņu nodrošināšanu, kuras ir paredzētas tīrtījam patēriam restorānos, tostarp pašapkalpošanās restorānos un restorānos, kas piedāvā līdzemamos ēdienus, ar sēdvietām vai bez tām. Šajā ziņā svarīgs ir nevis ēdināšanas uzņēmuma veids, bet gan tas, ka maltiņas ir paredzētas tīrtījam patēriam. 56.10.A apakšklase "Restorāni un citi pastāvīgas ēdināšanas uzņēmumi" aptver ēdināšanas pakalpojumu klientiem, kas sēž pie galdiem, vai klientiem, kas paši izvēlas ēdienus no piedāvātās dienkartes, neatkarīgi no tā, vai viņi tos patērē uz vietas, ņem tos līdzi vai tie tiek viņiem piegādāti. Šā apakšklase aptver restorānu, kafejnīcu, tēras ēdināšanas restorānu vai līdzemamās pirtikas pārdošanas vietu, saldējuma kafejnīcu, picēriju un tādū restorānu vai būru darbību, kas tiek ekspluatēti transportlīdzekļos un ko ekspluatē atsevišķas struktūras.

19. Iesniedzējtiesa precīz, ka šā *PKWiU* "restorānu pakalpojumu" piemērošanas jomas regulējuma metode ir ietekmējusi jomu, kas ietilpst kategorijā "Gatavi ēdieni, izņemot produktus ar

darb?bu klasifik?cija statistikas nol?kos un kas nosaka j?dziena “restor?nu pakalpojumi” tv?rumu, balstoties uz noteiktu subjektu darb?bu, nevis – k? tas ir PVN jom? – pamatojoties uz nodok?a priekšmetu. T?d?j?di j?dziens “?din?šanas pakalpojumi”, kas ir izmantots, lai aprakst?tu *PKWiU* ex 56. kodu, ir plaš?ks nek? PVN direkt?v? ietvertais j?dziens “restor?nu pakalpojumi”. L?dz ar to tas ietekm?jot pre?u kategorijas “Gatavas malt?tes un ?dieni” piem?rošanas jomu. Turkl?t šis j?dziens b?tu j?interpret? atbilstoši Tiesas judikat?rai.

27. T?pat ar? iesniedz?jtiesa uzskata – tas, ka pras?t?js apstr?d statistikas klasifik?ciju atbilst?bu, lai noteiktu gatavu ?dienu tirdzniec?bai piem?rojamo PVN likmi, nor?da, ka šo pakalpojumu kvalifik?cijai “restor?nu pakalpojumu” jom? vai ar? to izsl?gšanai no š?s jomas ir izš?iroša noz?me. Š? tiesa uzskata, ka noteicošie ir daž?die apst?k?i, k?dos tiek pasniegti šie p?rdotie ?dieni. No vidusm?ra klienta viedok?a p?rdošana pat?ri?am uz vietas šim nol?kam piem?rot? infrastrukt?r? bez specializ?tas viesm??u apkalpošanas un ar ierobežotu iesp?ju personaliz?t ?dienu pas?t?jumu b?tu j?noš?ir no p?rtikas produktu p?rdošanas klientiem, kuri dodas uz piem?rotu vietu ?rpus tirdzniec?bas vietas ar savu automaš?nu (*drive?in*) vai k?j?m (*walk ?through*), k? ar? no p?rdošanas ?din?šanas zon? (*food court*). Š?dos gad?jumos, no klienta skatpunkta iesp?ja izmantot pras?t?ja pied?v?to infrastrukt?ru neesot pras?t?ja sniegt? pakalpojuma b?tiska da?a.

28. Turkl?t iesniedz?jtiesa, ?emot v?r? Tiesas judikat?ru, uzdod jaut?jumu par to, cik svar?gs ir ?dienu pagatavošanas metodes krit?rijs, kurš noš?ir ?dienus, kas ir paredz?ti pat?ri?am uz vietas, no tiem, kurus nevar pat?r?t tieši. Šaj? zi?? t? uzsver – katrai no pras?t?ja ?stenotaj?m gatavo ?dienu p?rdošanas sist?m?m piem?t elementi, kas vienlaikus ir gan pre?u pieg?de, gan pakalpojumu sniegšana. Tom?r š? otr? kvalifik?cija ir atkar?ga no klientam pied?v?t?s infrastrukt?ras apjoma un klienta izv?les to izmantot.

29. Š?dos apst?k?os *Naczelny S?d Administracyjny* (Augst?k? administrat?v? tiesa) nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?dus prejudici?lus jaut?jumus:

“1) Vai “restor?nu pakalpojuma” j?dzien?, kam ir piem?rojama samazin?ta PVN likme [PVN direkt?vas 98. panta 2. punkts kopsakar? ar III pielikuma 12.a punktu], kopsakar? ar [?stenošanas] regulas [Nr. 282/2011] 6. pantu ietilpst gatavu ?dienu p?rdošana t?dos apst?k?os k? pamatliet?, proti, ja:

- p?rdev?js nodrošina pirc?jiem infrastrukt?ru, kas ?auj pat?r?t ieg?d?to ?dienu uz vietas (atseviš?a telpa, kas paredz?ta pat?ri?am, piek?uve tualet?m);
- nav specializ?tas viesm??u apkalpošanas;
- nav apkalpošanas šaur? noz?m?;
- pas?t?šanas process ir vienk?ršots un da??ji automatiz?ts;
- klientam ir ierobežota iesp?ja personaliz?t pas?t?jumu?

2) Vai atbildi uz pirmo jaut?jumu ietekm? ?dienu pagatavošanas veids, kas galvenok?rt ir noteiktu pusfabrik?tu termisk? apstr?de un gatavu ?dienu veidošana no pusfabrik?tiem?

3) Vai atbildei uz pirmo jaut?jumu ir pietiekami, ka klientam ir iesp?ja izmantot pied?v?to infrastrukt?ru, vai ar? ir j?konstat?, ka no vidusm?ra klienta skatpunkta šis elements ir pakalpojuma b?tiska da?a?”

30. Pras?t?js, *Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Katowicach* (Nodok?u administr?cijas pal?tas direktors Katovic?, Polija), *Rzecznik Ma?ych i ?rednich Przedsi?biorców* (mazo un vid?jo

uz??mumu mediators, Polija), Polijas vald?ba un Komisija iesniedza rakstveida apsv?rumus. Tiesa nol?ma izskat?t šo lietu bez tiesas s?des mutv?rdu paskaidrojumu uzklauš?šanai.

IV. V?rt?jums

A. Ievada apsv?rumi

31. No prejudici?lo jaut?jumu, kas, manupr?t, ir j?izskata kop?, formul?juma izriet, ka iesniedz?jtiesa uzdod Tiesai jaut?jumu, vai t?l?t?jam pat?ri?am gatavo ?dienu da?d?s p?rdošanas darb?bas – k? pamatliet? apl?kot?s – ?tr?s ?din?šanas viet?s var kvalific?t k? restor?nu pakalpojumu, kuriem var piem?rot samazin?tu PVN likmi atbilstoši PVN direkt?vas 98. panta 2. punktam, lasot to kopsakar? ar š?s direkt?vas III pielikuma 12.a punktu un ?stenošanas regulas Nr. 282/2011 6. pantu.

32. Tom?r no iesniedz?jtiesas l?muma pamatojuma izriet, ka to da??ji pamato šaubas par piem?rojamo Savien?bas ties?bu transpon?šanu Polijas ties?b?s. Attiec?b? uz šo jaut?jumu daži Tiesai iesniegtie rakstveida apsv?rumi ir detaliz?t?ki.

33. T?p?c man š?iet lietder?gi atg?din?t str?da, kur? ir celta pras?ba Ties?, priekšmetu un kontekstu. Jaut?jums ir par to, vai malt?šu pieg?des dar?jums ir j?kvalific? k? “?din?šanas pakalpojumi” vai k? “gatavu ?dienu” pieg?de, jo tiem ir piem?rojamas divas atš?ir?gas samazin?tas PVN likmes, proti, 8 % pirmajiem min?tajiem dar?jumiem, ja produktu var pat?r?t nekav?joties, un 5 % otrajiem min?tajiem dar?jumiem, ja produkts neatbilst šim nosac?jumam. Š? atš?ir?ba past?v, atsaucoties uz valsts statistisko klasifik?ciju, ko piem?ro saimnieciskaj?m darb?b?m, attiec?b? uz kur?m iesniedz?jtiesa uzsver to noteicošo raksturu, k? ar? atš?ir?bu ar Kombin?to nomenklat?ru.

34. Protams, š? tiesa vispirms jaut? par šo metodi, kuru ir izv?l?jies Polijas likumdev?js, lai piem?rotu PVN direkt?vas 98. pant?, lasot to kopsakar? ar t?s III pielikumu, pied?v?to iesp?ju noteikt vienu vai divas samazin?tas PVN likmes. Tom?r v?ršan?s Ties? neattiecas uz Polijas ties?bu aktu sader?bu ar Savien?bas ties?b?m PVN jom? un, konkr?ti, ar š?s direkt?vas III pielikuma 1. un 12.a punktu, kuru robežas esot p?rk?ptas (17). Citiem v?rdiem sakot, v?ršan?s Ties? neattiecas uz izv?li piem?rot samazin?tu PVN likmi precei vai pakalpojumam, kas nav min?ts šaj? III pielikum?, k? rezult?t? b?tu j?piem?ro PVN pamatlīkme.

35. Tom?r no l?guma sniegt prejudici?lu nol?mumu izriet, ka pamatliet? apl?koto ?tr?s ?din?šanas dar?jumu da?d?bas d?? iesniedz?jtiesa ir paudusi šaubas par divu samazin?tu likmju, kuras Polijas likumdev?js ir noteicis, lai uzliktu nodokli p?rtikas p?rdošanai, selekt?vu piem?rošanu, ?emot v?r? gan Savien?bas likumdev?ja, gan Tiesas izmantoto j?dziena “restor?nu un sabiedrisk?s ?din?šanas pakalpojumi” defin?ciju. Šaj? zi?? ir j?uzsver, ka šis l?gums ir lo?isks turpin?jums iepriekš?j?m liet?m, kur?s tika pasludin?ts 1996. gada 2. maija spriedums *Faaborg? Gelting Linien* (18) un 2011. gada 10. marta spriedums *Bog u.c.* (19), kas pasludin?ti malt?šu vai p?rtikas pieg?des – ar saist?tu pakalpojumu sniegšanu vai bez t?s – aplikšanas ar PVN jom?.

36. Tom?r šaj? liet? šo nol?mumu tv?ruma v?rt?jums izr?d?s delik?ts. Proti, ir j?uzsver, pirmk?rt, ka tiesiskais regul?jums, saist?b? ar kuru Tiesa ir pie??musi nol?mumus, ir main?jies (20) un, otrk?rt, ka pamatliet? apl?kotajiem ?tr?s ?din?šanas dar?jumiem piem?t ?paš?bas, kas – atkar?b? no p?rtikas p?rdošanas nosac?jumiem un klienta izv?les – ?auj to kvalific?t par pre?u pieg?di vai pakalpojumu sniegšanu. T?d?j?di, manupr?t, pamatlieta atkl?j jaunas gr?t?bas, lai j?dzienu “p?rtika” noš?irtu no j?dziena “restor?nu pakalpojumi”.

37. Š?dos apst?k?os, t? k? saska?? ar PVN direkt?vas III pielikumu ar samazin?tas likmes nodokli apliekamo p?rtikas pieg?des dar?jumu kvalifik?cija ir oblig?ts priekšnosac?jums, lai

pārbauda, vai PVN likmju piemērojumā šajā pielikumā minētajai kategorijai, Tiesai ir jānosaka kritēriji, kas ir lietderīgi šim vērtējumam, kurš ir jāveic valsts tiesai.

38. Tādējādi es ierosinu Tiesai uzskatīt, ka iesniedzējtiesa būtībā tai jautā, vai PVN direktīvas 98. panta 2. punkts un tās III pielikuma 1. un 12.a punkts, lasot tos kopsakarā ar 282/2011 6. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka nolūkā piemērot samazinātu PVN likmi gatavā dienā, kas paredzēti tirdzniecībai patērētājiem, kas ir paredzēti, lai nodrošinātu vietējos, dažādu piegādes darbības ietilpstājos dienā “restorānu un sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumi” vai jādzienā “pārdevība”.

39. Ēmot vērtēšanā šajā kontekstā, kuru tikko uzsvēru, tādā vērtējumā attaisno, ka tiek atgādāti principi, kas ir piemērojami tādā darījumu aplikšanai ar samazinātas likmes nodokli, kuriem parasti uzliek PVN, un it īpaši “restorānu un sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumiem”, pirms tiek izklāstāti elementi, kas ir lietderīgi interpretācijai, kuru varētu sniegt, lai tos piemērotu attiecīgajiem darījumiem.

B. Preču piegādes un pakalpojumu sniegšanas aplikšana ar samazinātas likmes nodokli

40. Saskaņā ar PVN direktīvas 96. pantu katrā dalībvalstī nosaka un piemēro PVN pamatlikmi, kas ir vienāda preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai.

41. Atkāpjoties no šā principa, šīs direktīvas 98. pantā ir paredzēta iespēja piemērot vienu vai divas samazinātas PVN likmes. Šajā nolūkā minētās direktīvas III pielikumā ir izsmeļoši uzskaitītas preču piegāžu un pakalpojumu sniegšanas kategorijas, kurām var piemērot samazinātās likmes (21).

42. Šajā pielikuma mērķis ir padarīt atsevišķus produktus, kuri tiek uzskatīti par īpaši nepieciešamiem, lētākus un tādējādi pieejamākus galapatērētājiem, kurš galu galā maksā PVN (22). Runājot par pārdevību – Tiesa to uzskata par pirmās nepieciešamības precī (23).

43. Attiecībā uz PVN direktīvas III pielikuma īpašo saturu Tiesa ir nospriedusi, ka Savienības likumdevējam ir jāatzīst plaša rīcības brīvība, jo tam, pieņemot fiskāla rakstura pasākumus, ir jāizdara izvēle politiskos, ekonomiskos un sociālos jautājumos un jāpiešķir prioritātes atšķirīgām interesēm vai jāveic sarežģīti vērtējumi (24).

44. Tiesa ir precizējusi, ka atbilstoši Savienības likumdevējam piemērošanai jānodrošina plašajai rīcības brīvībai, pieņemot fiskāla rakstura pasākumu, tādā mērķī, izstrādājot PVN direktīvas III pielikumu, ir bijis panākts, lai samazinātu PVN likmi varētu piemērot attiecībā uz pirmās nepieciešamības precēm, kā arī precēm un pakalpojumiem ar sociāliem un kultūras mērķiem, ja vien tie nerada vispār vai rada nelielu konkurences izkropošanas risku (25).

45. Tādējādi PVN direktīvas III pielikumā ir paredzēts, ka dalībvalstīs var piemērot vienu vai vairākas samazinātas PVN likmes šādām kategorijām: “1) pārdevība [..]” un “12.a) restorānu un sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumi [em] [..]”.

46. Tiesa ir atgādājusi, ka dalībvalstīm nav obligāti jāpiemēro viena vai divas samazinātas PVN likmes, jo tās ir atkāpe no principa, saskaņā ar kuru ir piemērojama pamatlikme. Līdz ar to saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šajā jomā piemērojamo tiesību normas ir interpretējamās šauri (26) un saskaņā ar attiecīgo formulējumu parasto nozīmi (27).

47. Turklīt saska?? ar PVN direktīvas 98. panta 3. punktu, piemērojot *samazinātās likmes preču* kategorijām, kas iekļautas III pielikumā, dalībvalstis “var izmantot Kombināto nomenklāturu, lai precīzi aptvertu attiecīgo kategoriju”.
48. Šaj? zi?? Tiesa ir nospriedusi, ka šīs Kombināts nomenklātras izmantošana ir tikai viens no veidiem, k? precīzi aptvert attiecīgo kategoriju (28).
49. Cik man zināms, Tiesai nekad nav uzdots jautājums par nosacījumiem, kādos dalībvalstis var īstenot iespēju piemērot *vairākas samazinātas PVN likmes atkarībā* no Sestās direktīvas H pielikumā vai PVN direktīvas III pielikumā norādītās kategorijas. Vispārīgāk, izņemot 2001. gada 3. maija spriedumu Komisija/Frāncija (29), iepriekšj? Tiesas spriedumi attiecas tikai uz vienas samazinātas PVN likmes piemērošanu un uz tās piemērošanas attiecināšanu tikai uz atsevišķām precēm (30) vai atsevišķiem pakalpojumiem (31) vienā kategorijā.
50. Ēmot vēr? pamatlietas apstākļus, man liekas lietderīgi norādīt, ka PVN direktīvas 98. pantā nav ietverts neviens ierobežojums attiecībā uz samazinātu PVN likmju noteikšanu un to piemērošanas kārtību atkarībā no šīs direktīvas III pielikumā minētajām preču vai pakalpojumu kategorijām (32). Tādējādi ikvienai no šīm kategorijām vai pat daļai no tām var piemērot divas dažādas PVN likmes – samazinātas vai ne – atkarībā no mērķiem, ko vēlas sasniegt dalībvalstis (33). Citiem vārdiem sakot, vienu un to pašu samazināto PVN likmi var piemērot preces piegādei un pakalpojumu sniegšanai (34).
51. Šaj? zi?? ir jāuzsver, ka Savienības likumdevēja veiktā PVN jomā piemērojamo tiesību normu saskaošana, Ēmot vēr? ?oti lielu skaitu tiesību aktu, no kuriem jāuzsver Sestā direktīva, kas ir aizstāta un kodificēta ar PVN direktīvu, ir allaž sargājusi dalībvalstu brīvību piemērot šos noteikumus un it ?paši tos, kuri attiecas uz to likmju izvēli, kas ir noteiktas atkarībā no attiecīgās preces vai pakalpojuma.
52. Tomēr š? dalībvalstīm piedāvāt? iespēja piemērot dažādas PVN likmes precēm vai pakalpojumiem nevar atbrīvot dalībvalstis no pienākuma ievērot kopējās principus. Pirmkārt, saska?? ar PVN jomā piemērojamām Savienības tiesībām ar nodokli apliekamie darījumi ir jānoš?ir atkarībā no to priekšmeta (35).
53. Otrkārt, saska?? ar Tiesas pastāvīgo judikatūru dalībvalstīm ir jāievēro nodokļu neitralitātes princips, kad tās izvēlas piemērot samazinātu PVN likmi vienai no 24 PVN direktīvas III pielikumā iekļautajām preču vai pakalpojumu kategorijām (36), un attiecīg? gadījumā tās piemērošana selektīvi ir jāattiecina tikai uz daļu no ikvienas šīs kategorijas precēm vai pakalpojumiem (37), kas turklīt pieš?ir noz?mi pienākumam noš?irt preces un pakalpojumus, k? tas ir atgādināts šo secinājumu iepriekšj? punktā.
54. Šis princips nepieļauj atš?ir?gu attieksmi no PVN viedokļa pret l?dzīgām precēm vai l?dzīgiem pakalpojumiem, starp kuriem pastāv savstarpēja konkurence (38).
55. T? k? runa ir par kopējo PVN sistēmu raksturojošu principu (39), es uzskatu, ka š? judikatūra ir attiecināma uz valsts tiesību aktiem, kuros ir noteiktas *divas samazinātas PVN likmes precēm* vai pakalpojumiem.
56. L?dz ar to, ievērojot šos nosacījumus, dalībvalstīm ir precīzi jānosaka tās PVN direktīvas III pielikuma kategorijās ietilpstošās preču piegādes un pakalpojumi, kam tiek piemērota samazinātā PVN likme vai samazinātās PVN likmes (40).
57. Turklīt ir jābūt iespējai selektīvu samazinātas PVN likmes piemērošanu pamatot ar

konkrētiem un specifiskiem attiecīgās III pielikuma kategorijas aspektiem (41).

58. No visu šo principu atgādinājuma izriet, pirmkārt, ka Tiesa pārbauda valsts tiesību aktus, ja tai tiek uzdots jautājums par kādas no PVN direktīvas III pielikuma iekšējās kategorijas piemērošanas jomas ieviešanu vai ja ir norādīts uz nodokļu neitralitātes principa pārkāpumu un iesniedzējtiesa ir sniegusi Tiesai elementus, lai veiktu vērējumu par mērķiem, kurus valsts likumdevējs vēlas sasniegt, izvēloties vienu vai vairākas samazinātas PVN likmes.

59. Tādējādi valsts tiesai ir jāpārbauda, vai valsts likumdevēja izvēle piemērot samazinātu PVN likmi, piemēram, kā tas ir šajā lietā, pārtikas piegādei vai restorānu pakalpojumiem attiecas uz darījumiem, kuri ietilpst šajā III pielikumā – konkrēti t. 1. vai 12.a punktā, un vai preču vai pakalpojumu, kas ietilpst tajā pašā kategorijā, atšķirīgais vērējums no PVN viedokļa ir īstenots, ieviejojot nodokļu neitralitātes principu.

60. Otrkārt, ja šie nosacījumi ir ievēroti, Tiesa nevar pārbaudīt to, ka ar valsts tiesību normām, neatsaucoties uz Kombināto nomenklatūru (42), preces un pakalpojumi, kuriem tiek piemērota vienāda samazināta PVN likme, tiek klasificēti vienā kategorijā, formāli nenošķirot tos, kas ietilpst PVN direktīvas III pielikuma vienā punktā kā preces, no tiem, kas šajā pielikumā ir norādīti kā pakalpojumi (43). Turklāt nav nozīmes tam, ka valsts likumdevējs, lai apzīmētu vienu valsts klasifikācijas kategoriju, ir izvēlējies lietot formulējumu, kas ir līdzīgs vienā no PVN direktīvas III pielikuma punktiem izmantotajam, vienlaikus tiem nosakot plašāku piemērošanas jomu (44), ja tajā norādītājam precēm un pakalpojumiem tiek piemērota samazināta PVN likme saskaņā ar PVN direktīvas 98. pantu un tiek ieviests nodokļu neitralitātes princips. Citādi būtu tad, ja valsts likumdevējs savā atsauces klasifikācijā būtu vēlējies atsaukties tikai, piemēram, uz šīs direktīvas III pielikuma 12.a punktā minētajiem pakalpojumiem, neieviejojot izvēlēto samazināto PVN likmes piemērošanas nosacījumus.

61. Līdz ar to attiecībā uz pamatlietu jautājumam par attiecīgo darījumu kvalifikāciju ir nozīme tikai tad, ja šīs kvalifikācijas rezultātā šie darījumi daļēji vai pilnībā tiek aplikti ar citu samazinātu PVN likmi, ņemot vērā nodokļu neitralitātes principu, kas liktu iesniedzējtiesai šaubties par Polijas likumdevēja izvēli aplikt ar 5 % nodokli "gatavu ēdienu" kategoriju, kas ir definēta kā jebkāda tūdu gatavu ēdienu ražošanas darbība, kuri nav paredzēti tūlītījam patēriņam, pretēji ar sabiedrisko ēdināšanu saistītu darbību definīcijai.

62. Tā kā Savienības likumdevējs ir precīzījis kritēriju, kas ļauj kvalificēt darījumus kā restorānu vai sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumus, un tā kā Tiesas judikatūrā jēdziens "pārtika" iepriekš ir interpretēts cita tiesiskā regulējuma ietvaros, ir jāprecizē elementi, kas ir lietderīgi šo jēdzienu vienvērtīgai piemērošanai.

C. Samazinātas likmes nodokļa piemērošana "restorānu un sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumiem"

63. Kopš 2009. gada 1. jūnija, kad stājās spēkā Direktīva 2009/47 (45), PVN direktīvas III pielikumā ir ietverts 12.a punkts, saskaņā ar kuru dalībvalstīm attiecībā uz "restorānu un sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumiem" ir iespēja atkāpties no principa par pamatlikmes nodokļa uzlikšanu precēm un pakalpojumiem.

64. Saskaņā ar Direktīvas 2009/47 2. apsvērumu izvirzītais mērķis ir veicināt jaunu darba vietu izveidi un apkarot tū ekonomiku.

65. Īstenošanas regulas Nr. 282/2011 6. panta 1. punktā, kas saskaņā ar tās 65. pantu ir piemērojams no 2011. gada 1. jūlija, Savienības likumdevējs, lai nodrošinātu PVN sistēmas vienādu piemērošanu (46), ir izklāstījis elementus, kas raksturo restorānu un sabiedriskās

Ķdināšanas pakalpojums, un elementus, kuri Ķauj tos nošāirt. Šā panta 2. punktā ir precizēts, kas neĶauj darĶjumu kvalificēt par restorānu vai sabiedriskās Ķdināšanas pakalpojumu.

66. Lādz ar to it Ķpaši attiecābā uz tālātājam patāriāam paredzātas pārtikas piegādi, kas ir strāda priekšmets pamatlietā, āstenoāanas regulas Nr. 282/2011 6. panta 1. punkta pirmo divu teikumu un āā panta 2. punkta formulājumā vārtājums, manuprā, noved pie secinājuma, ka restorānu un sabiedriskās Ķdināšanas pakalpojums raksturo nevis pārtikas sagatavoāanas veids, bet gan to atbalsta pakalpojumu āstenoāana, kuri papildina šo pārtikas piegādi. Turklāt āiem atbalsta pakalpojumiem ir jābā tā pietiekamiem un dominājoāiem, lai nodrošinātu gatavā s pārtikas tālātāju patāriāu.

67. Pretā jā gadājumā, manuprā, no tā ir jāsecina, ka pārtikas piegāde ir uzskatāma par preāu, precāzāk – “pārtikas”, piegādi (47).

68. Saskaāā ar āstenoāanas regulas Nr. 282/2011 6. panta 1. punkta treāo teikumu restorāna pakalpojums no Ķdināšanas pakalpojumiem nošāir tikai to pakalpojumu sniegāanas vieta, kas papildina pārtikas piegādi.

69. Ar šo atgādinājumā vajadzātu pietikt, lai āautā Tiesai atbildā tā uz uzdotājiem prejudiciālājiem jautājumiem. Tomā r pamatlietas faktiskie apstākāi, kas ir radājuāi iesniedzājtības āaubas, Polijas iestāžu veikto vārtājumu attāstāba attiecābā uz attiecāgājiem darājumiem piemārojamo PVN likmi un Tiesai iesniegto rakstveida apsvārumā saskaāotāba tikai attiecābā uz gadājumu, kad pārdošāna notiek ārpus ātrā s ādināšanas vietām, atklā j nepiecieāamābu precizā tā āo defināciju nozāmi (48).

70. Lādz ar to saskaāā ar āo secinājumā 46. punktā mināto Tiesas judikatāru jādziens “restorānu pakalpojumi” PVN direktāvas III pielikuma 12.a punkta izpratnā, lasot to kopsakarā ar āstenoāanas regulas Nr. 282/2011 6. pantā, ir jāinterpretā āauri, un āā s tiesābu normas piemāroāanas jomā nevar attiecinā tā uz pakalpojumiem, kas nav cieāi saistāti ar āo jādzienu.

71. Attiecābā uz minā tā III pielikuma 12.a punkta formulājumā var precizā t, pirmkārt, ka vārdā salikums “restorānu pakalpojumi”, kas ikdienas valodas izpratnā var apzāmā t gan vietā, gan pakalpojumu, kā arā vārdā salikums “ādināšanas pakalpojumi” atbilst PVN direktāvas 55. panta formulājumā, kas nav mainājies kopā 2010. gada 1. janvāra, kad stājā s spēkā āā tiesābu norma, kas ieviesta ar Direktāvu 2008/8. Šā jā pantā nodokāa uzlikāanas vieta attiecābā uz āiem pakalpojumiem ir defināta kā vieta, kur faktiski notiek āo pakalpojumu sniegāana, kas parasti ir pakalpojumu sniedzāja atraāanā s vieta, nenošāirot pakalpojums.

72. Otrkārt, es uzskatā, ka āā atāšāirāba starp restorānu pakalpojumu un ādināšanas pakalpojumu samazināto PVN likmā jomā, attiecābā uz kuru es atgādinā, ka tā PVN direktāvas III pielikumā tika ieviesta ar Direktāvu 2009/47 un tika defināta āstenoāanas regulā Nr. 282/2011, ir jāsalādzina tikai ar agrāko āo jādzienu defināciju, kas izriet no Tiesas judikatāras.

73. Šā jā ziāā Savienābas likumdevāja redakcionālo izvāāu salādzinājumā var veikt hronoloāiski tikai ar 1996. gada 2. maijā pasludinā tā sprieduma *Faaborg/Gelting Linien* motāvu daāu. Spriedums *Bog* u.c., kurā tika precizāts tā tvārumā, tika pasludināts 2011. gada 10. martā, pirms tika pieāemta 2011. gada 15. marta āstenoāanas regula Nr. 282/2011.

74. Sprieduma *Faaborg/Gelting Linien* 14. punktā Tiesa nosprieda, ka “ādināšanas darājumā ir raksturāgi, ka to veido virkne tādu elementu un darbābu, no kuriem pārtikas piegāde ir tikai viena sastāvdaāa un kuros pakalpojumu sniegāanāi lielākoties ir galvenā nozāme. Lādz ar to tas ir jāuzskata par pakalpojumu sniegāanu Sestā s direktāvas 6. panta 1. punkta nozāmā. Savukārt pavisam citādi ir tad, ja darājums attiecas uz pārtikā “lādzāemāanāi” un papildus netiek sniegts neviens pakalpojums

, kura mērķis būtu nodrošināt piemērotus apstākļus patēriņam uz vietas” (49).

75. Vispirms ir jānorāda, ka spriedumā *Faaborg? Gelting Linien* tiek lietots tikai jēdziens “dināšana”. Proti, strīda priekšmets ir definēts kā PVN piemērošana “dināšanas darījumiem”, kas ir veikti uz prēmijām. Tomēr apstākļi, kas tos raksturo (50), ir tādi, kuri parasti atbilst restorānā piedāvātajiem pakalpojumiem.

76. Tāpat arī tas, ka šie darījumi ir notikuši uz kuģa, varētu būt saprasts, kas pamato atšķirību starp pakalpojumiem, kurus pakalpojumu sniedzējs sniedz sava uzņēmuma telpās, un tiem, ko tas sniedz ārpus tām sabiedriskās dināšanas vietās (51).

77. Visbeidzot, atšķirību vērtējums sniedz vairākus norādījumus. Savienības likumdevējs stenošanas regulas Nr. 282/2011 6. pantā ir izslēdzis kritērijus, kas saistīti ar pārtikas sagatavošanu (“sagatavota vai nesagatavota”) vai pārtikas transportēšanu (“neatkarīgi no tā, vai tā ietver vai neietver transportēšanu”), un nav atsaucies uz “patēriņa uz vietas” kritēriju (52).

78. Tādējādi Savienības likumdevējs ir izklaidējis šaubas par sprieduma *Faaborg? Gelting Linien* tvērumu, it īpaši attiecībā uz to elementu dominājošo raksturu, kuri ir saistīti ar dienu sagatavošanu un to piegādi, kas atšķirībā no kvantitatīvās dināšanas pakalpojumu elementu pārsvara kritērija varētu radīt nepārvaramas nodalīšanas problēmas dienu un to pasniegšanas veidu dažādības un sarežģītības dēļ (53).

79. Šajā ziņā var novērot saskaņotību starp Savienības likumdevēja lēmumiem stenošanas regulā Nr. 282/2011 un Tiesas lēmumiem spriedumā *Bog* u.c., lai noteiktu precīzus kritērijus, kas ļauj nošķirt preču piegādi no pakalpojumu sniegšanas tīlājam patēriņam paredzētu gatavu dienu pārdošanas darījumu gadījumā.

80. Šādos apstākļos un ņemot vērā sprieduma *Bog* u.c. plašo tvērumu, kas izriet no lietu, kurās pieņemts šis lēmums, faktisko apstākļu dēļ, lai gan Direktīva 2009/47 nebija piemērojama *rationae temporis* (54), es uzskatu, ka stenošanas regulas Nr. 282/2011 6. pants ir jāinterpretē, ņemot vērā šo spriedumu.

81. Spriedumā *Bog* u.c. Tiesa lēma par vērtējamā dažādā patēriņam gatavu dienu pārdošanas situācijām. Konkrēti, runa bija par desiņu un fritētu kartupeļu pārdošanu transportlīdzekļos, kas novietoti tirdziņos (55), par popkorna un *tortilla* čipsu (*nachos*) pārdošanu kinoteātru foajē (56), par grilētās gaļas un fritētu kartupeļu pārdošanu uzskodu stendos (57) un par gatavu dienu pārdošanu, ko veic izbraukuma dināšanas uzņēmums (58).

82. Lai gan no sprieduma *Faaborg? Gelting Linien* 14. punkta varēja izsecināt “pakalpojuma, kura mērķis būtu nodrošināt piemērotus apstākļus patēriņam uz vietas”, esamības kritēriju, spriedumā *Bog* u.c. – tā 70. un 71. punktā – Tiesa atzina, ka pārtikas piegāde stendos, transportlīdzekļos vai kinoteātros, ko *papildina elementāras iekārtas*, kurām ir nepieciešama *tikai niecīga personāla līdzdalība*, ir jākvalificē kā *preču piegāde*. Tiesa šo jēdzieni interpretēja tādejādi, ka tas attiecas arī uz dieniem un maltītēm, kuri, vērot, cepot, gatavojot cepeškrāsnī vai kā citādi, ir pagatavoti tīlājam patēriņam (59).

83. Turpretī izbraukuma dināšanas uzņēmuma sniegtie pakalpojumi, izņemot gadījumus, kad tas piegādā tikai standarta dienas, ir *pakalpojumu sniegšana*, jo dienu pagatavošana, dienkaršu izveide un trauku, galda piederumu un mēbeļu iespiegāšana piegāde ir pakalpojuma sniegšanas galvenie elementi (60).

84. Tomēr saskaņā ar stenošanas regulas Nr. 282/2011 6. panta 2. punktu “[...] pārtikas [...] piegādi [...], [...] kas *neietver* citus atbalsta pakalpojumus, neuzskata par restorānu vai dināšanas

pakalpojumiem” (61), lai gan š? panta 1. punkt? šis pakalpojums ir defin?ts k? pakalpojumi, kuros ietilpst “p?rtikas [...] pieg?de, k? ar? *pamatoti* atbalsta pakalpojumi, kas nodrošina to t?l?t?ju pat?ri?u, [...] [kas] ir tikai viens no komponentiem kop?j? sniegum?, kur? *domin? pakalpojumi*” (62).

85. Šajos apst?k?os – k?di secin?jumi ir j?izdara no spriedumos *Faaborg?Geltning Linien* un *Bog* u.c. sniegtajiem preciz?jumiem attiec?b? uz da??diem atbalsta pakalpojumu l?me?iem, kurus ir konstat?jusi Tiesa, ja ar nodokli apliekamie dar?jumi notiek citos apst?k?os nek? tie, kurus t? iepriekš ir izv?rt?jusi? Ir j?atg?dina, ka šaj? gad?jum? prejudici?lie jaut?jumi attiecas uz t?du ?tr?s ?din?šanas dar?jumu kvalifik?ciju, kuru ?patn?ba ir t?da, ka atkar?b? no klienta izv?les tiem var b?t restor?nu pakalpojuma vai ?din?šanas pakalpojuma, vai ar? p?rdošanas l?dz?emšanai ?paš?bas, un katr? zi?? p?rdošanas vieta nav organiz?ta element?r? l?men?, bet gan past?v?g? telp?, kas ir ?paši paredz?ta p?rdoto pre?u t?l?t?jam pat?ri?am.

86. Manupr?t, pirmk?rt, no spriedumu *Faaborg?Geltning Linien* un *Bog* u.c. kombin?cijas, kurus es ierosinu Tiesai ?emt v?r?, interpret?jot ?stenošanas regulas Nr. 282/2011 6. pantu (63), skaidri izriet, ka ?dienu p?rdošana l?dz?emšanai ir j?kvalific? k? pre?u pieg?de. Šo interpret?ciju var tuvin?t PVN komitejas darbiem (64).

87. Otrk?rt, tas pats attiecas uz viet?m, kur?s iesp?ja pat?r?t uz vietas – raugoties no pat?r?t?ja viedok?a – nevar b?t pakalpojuma galvenais elements pakalpojuma sniedz?ja pied?v?to minim?lo pakalpojumu d?? (iepakojums, galda piederumu nodrošin?šana, maza telpa), kurus nodrošina ierobežots personu skaits (parasti viens vai vair?ki p?rdev?ji).

88. Trešk?rt, no t? ir ar? j?secina, ka ?din?šanas dar?jumu kvalifik?cijai ir nepieciešams prec?zs v?rt?jums un nepietiek tikai ar kvantitat?vu konstat?jumu par t?du iek?rtu past?v?šanu, kuras veicina pat?ri?u uz vietas.

89. Tom?r šie da??die elementi ne?auj prec?zi atbild?t uz iesniedz?jtiesas jaut?jumiem par pakalpojumu l?meni, kas nepieciešams, lai no pre?u pieg?des kvalifik?cijas izsl?gtu da??dus attiec?gos p?rdošanas dar?jumus (*in?store, drive?in, walk?through, food court*) (65).

90. Šis secin?jums, manupr?t, pamato to, ka Tiesas atbildei ir j?b?t viegli piel?gojamai citiem gatavu ?dienu p?rdošanas veidiem da??d?s ?tr? pat?ri?a viet?s, piem?ram, viet?s, kas atrodas veikalos, muzejos, sporta telp?s, degvielas uzpildes stacij?s, tirdzi?os, ?dienu autom?tu tuvum?, k? ar? t?diem p?rdošanas veidiem, kas var att?st?ties, k? esam to konstat?juši pašreiz?j?s sanit?r?s kr?zes laik?. Šaj? zi?? es nor?du uz gad?jumiem, kad restor?nos klientiem, kuri nevar?ja palikt uz vietas, lai pat?r?tu malt?tes, t?s tika p?rdotas k? gatavi ?dieni iepakojumos k? uz š??vjiem, un t?s var?ja uzglab?t vair?kas dienas vai uzsild?t uzreiz.

91. Manupr?t, no restor?nu un sabiedrisk?s ?din?šanas pakalpojumu defin?cijas, kas ir min?ta ?stenošanas regulas Nr. 282/2011 6. pant?, lasot to kopsakar? ar Tiesas judikat?ru, izriet, ka t?da person?la izmantošana, kura uzdevums ir nodrošin?t pakalpojumu, kas papildina šim nol?kam izveidotaj?s telp?s pieg?d?t?s p?rtikas t?l?t?jo pat?ri?u, ir noteicošs krit?rijs, lai preciz?tu, ko aptver v?rdu salikums “pamatoti atbalsta pakalpojumi”. Konkr?ti, es uzskatu – vair?kum? gad?jumu tas, ka p?rtika tiek pieg?d?ta viet?, kuru kontrol? nodok?a maks?t?js un kur? ir paredz?ti un tiek izmantoti materi?lie resursi un cilv?kresursi, lai pat?r?t?jam nodrošin?tu komfortu (piem?ram, galdi un kr?slis) un droš?bu (tostarp telpu/iek?rtu t?r?bu), ?auj noš?irt pakalpojumu sniegšanu no pre?u pieg?des.

92. Tom?r šis krit?rijs ir j?kombin? ar *pat?r?t?ja izv?li* izmantot ar p?rtikas pieg?di saist?tos pakalpojumus, kas tiks prezum?ta *atkar?b? no uzreiz pat?r?jamas malt?tes p?rdošanas veida*, proti, pakalpojuma sniedz?ja telp?s vai ?rpus t?m. P?d?j? min?taj? gad?jum?, manupr?t, lai dar?jumu kvalific?tu k? pakalpojumu sniegšanu, nepietiek ar to, ka tikai tiek nodrošin?ta materi?li?

infrastruktūra un cilvēkresursi, kas sniedz pakalpojumu. Citiem vārdiem sakot, ir jāuzskata, ka pārtikas piegādi nepapildina neviens cits atbalsta pakalpojums.

93. Jāatgādina, ka šādi nošķiršanai var nebūt ietekmes uz dabavalssts izvēlto piemērojamo samazināto PVN likmi. Tādā gadījumā, ja ir piemērojamas divas samazinātas PVN likmes, manuprāt, ņemot vērā šo secinājumu 50. un 59. punktā atgādinātos principus, nekas neliedz piemērot vienu un to pašu PVN likmi, ja ir ievēroti darījuma kvalifikācijas kritēriji, ņemot vērā PVN direktīvas III pielikumu.

94. Citiem vārdiem sakot, man šķiet – no ekonomikas viedokļa ir pamatoti, ka tūdu gatavu dienu pārdošanai, kuri netiek patērēti uz vietas, var piemērot citas likmes nodokli – kā preču piegādei atkarībā no tā, vai tā notiek pārtikas veikalā vai, gluži pretēji, tā ietver šo dienu piedāvājumu klientam pēc pasūtījuma ar tūlītēju patēriņu nolūku vai bez tā. Manuprāt, šie pārdošanas veidi nav objektīvi līdzīgi, jo tie neatbilst vienādam patērētāju vajadzībām un izraisa dažādu lēmumu personāla līdzdalības nepieciešamību. Katrā ziņā šīs attiecīgo preču vai pakalpojumu līdzības vārtējums ir jāveic valsts tiesai (66).

95. Līdz ar to Tiesa varētu atbildēt iesniedzējtiesai, ka:

– PVN direktīvas 98. panta 2. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas III pielikuma 12.a punktu un īstenošanas regulas Nr. 282/2011 6. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka jādziens “restorānu un sabiedriskās ēdināšanas pakalpojumi” aptver pārtikas piegādi vietā, kuru kontrolē nodokļa maksātājs un kurā ir paredzēti un tiek izmantoti materiālie resursi un cilvēkresursi, lai nodrošinātu patērētājam pietiekamo pakalpojumu, kuru mērķis ir nodrošināt viņa komfortu un drošību, kvalitāti šīs pārtikas tūlītēja patēriņa uz vietas nolūkā,

– PVN direktīvas 98. panta 2. punkts, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas III pielikuma 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka jādziens “pārtika” aptver pārtikas piegādi tūlītēja patēriņa nolūkā ārpus vietas, ko nodokļa maksātājs nodrošina kopā ar pamatotiem atbalsta pakalpojumiem, kuri ļauj šo pārtiku patērēt uz vietas.

96. ņemot vērā pamatlietas apstākļu dažādību, šo atbildi varētu lietderīgi papildināt ar precizējumiem par pārdošanas darījumu iepriekšēju kvalifikāciju, lai valsts tiesa varētu izlemt, vai no vidusmēra patērētāja viedokļa gatavu dienu tirdzniecībai var piemērot 8 % likmi, ņemot vērā tikai to tūlītēja patēriņa kritēriju, lai gan gatavu dienu piegādei ir piemērojama 5 % likme.

D. Attiecīgo pārdošanas darījumu kvalifikācija

97. Savā saimnieciskajā darbībā prasītājs pamatlietā izmanto dažādas pārdošanas metodes, kuras esmu atgādinājis šo secinājumu 21. punktā.

98. Es piekrītu Komisijas rakstveida atbildes paustajam viedoklim, ka tādēļ, ka dienu un maltīšu pārdošanas atbalsta pakalpojumi atšķiras atkarībā no nodokļa maksātāja izmantotajam pārdošanas sistēmām, tās ir jāizvērtē atsevišķi.

1. Pārdošana ārpus ēdināšanas iestādēs

99. Attiecībā uz prasītāja veiktajiem pārdošanas darījumiem ārpus ēdināšanas iestādēs (*in store*) iesniedzējtiesa ir atgādinājusi pārdojamu produktu pārdošanu (67) un Nodokļu administrācijas norādīto sniegto pakalpojumu pārdošanu. Atbalsta pakalpojumi ir šādi:

– klienti var izmantot dzamzli, kas aprīkota ar krāsliem, galdiem un tuvumā esošu sanitāro mezglu (tualeti);

- klientu apkalpošanu veido virkne darbību no maltīšu sagatavošanas līdz to pasniegšanai, un tās visas veic konkrēti darbinieki, kuri bieži vien ir vienīgie, kas var tās īstenot, lai saglabātu produkta oriģinalitāti un raksturīgo garšu;
- klientiem ir bezmaksas piekļuve internetam;
- prasītājs saviem klientiem nodrošina dienas laikrakstus vai periodiskos izdevumus;
- telpās ir gaisa kondicionētājs, un tās tiek apsildītas ziemā;
- lai klienta uzturēšanos padarītu patīkamāku, uz vietās tiek atskaņota mūzika;
- vēl bez darbībām, kas ir saistītas ar maltīšu pārdošanu, prasītājs nodrošina apkopes pakalpojumu, kas sastāv no tīrīšanas, galda un krēslu noslaucīšanas, atkritumu izmešanas, grādu mazgāšanas, un laiku pa laiku viš izsniedz mazas dāvanīņas;
- telpas ieskauj apzaļumojumi, ir bērnu spēļu laukumi, un klientam ir iespēja savu transportlīdzekli atstāt šim nolīkam paredzētā autostāvvietā.”

100. Šis apraksts – konsekvences ar Tiesas judikatūru labā (68) – liek man, tātad kā Komisijai, secināt, ka šādu nodokļa maksājuma sniegto pakalpojumu var kvalificēt kā restorānu pakalpojumu PVN direktīvas 98. panta 2. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs direktīvas III pielikuma 12.a punktu un īstenošanas regulas Nr. 282/2011 6. pantu, izpratnē. Šāds darījums neaprobežojas tikai ar gatavu maltīšu pasniegšanu, bet tiek papildināts ar pakalpojumiem, kuriem patērētāja uztverē ir dominājošs raksturs, pat ja pakalpojums dienu pasūtīšanas un to pasniegšanas brīdī ir vienkāršots, pat standartizēts, lai izpildītu truma prasību, ko gaida klients.

101. Ja patērētājs izvēlas gatavo dienu ēmt līdzī un nepatērēt to uz vietas, šis darījums būtu jākvalificē kā preču piegāde, jo nodokļu maksājuma piedāvātā infrastruktūra šādā situācijā klientam nav noteicoša (69).

102. Šādā gadījumā, kā to ir precizējusi Komisija, es uzskatu, ka nodokļa maksātajam ir jāsaglabā elementi, kas pamato PVN likmes selektīvu piemērošanu (70).

2. **Pārdošana ārpus tās dienas iestāžu telpām**

103. Attiecībā uz produktu pārdošanu pie restorāna ārējām letēm/stendiem patērētājiem, kas ieradusies ar automašīnu vai kājām (*drive-in* un *walk-through*), šos pārdošanas darījumus raksturo klienta izvēle nedoties *iekšā* infrastruktūrā, kuru viņam nodrošina prasītājs pamatliet. Līdz ar to šī iet loģiski uzskatīt, ka no vidusmēra patērētāja viedokļa parasti visi atbalsta pakalpojumi, kas tiek sniegti [dienas] iestādes telpās, kurās šis patērētājs neatrodas gatavā dienas iegādes brīdī, un kas tiek ēmts ārā, izsniedzot gatavo dienu (nav paplātes, dienas tiek pasniegts mais transportēšanas nolīk), nav dominājoši.

104. Līdz ar to īstenošanas regulas Nr. 282/2011 6. panta 2. punkta piemērošanas nosacījumi, manuprāt, ir izpildīti.

105. Šo secinājumu 91. un 92. punktā izklāstīto iemeslu dēļ – kas attiecas uz būtību – iespēja tomēr izmantot infrastruktūru, ko nodrošina par tās dienas vietu atbildīgā persona, manuprāt, nav pretrunā šai analīzei. Šajā gadījumā man šī iet, ka to apstiprina salīdzinājums ar apstākļiem, ko Tiesa izvērtēja spriedumā *Bog* u.c. (71).

106. Proti, pārdošanai ārpus tās dienas iestāžu telpām un pārdošanai transportlīdzekļos,

kinoteātros un ēdinēšanas stendos, kur pakalpojumi ir ēoti ierobežoti tēlētjam patēriam paredzēto vietu organizēcijās dē, kopēgs ir fakts, ka patērtējs izvēlas ētru un ierobežotu pakalpojumu vietē, kas ir paredzēta, lai atbilstu šai viēa vēlmei.

107. Lēdz ar to es tēpat kē Komisija secinu, ka pērdošana, ko nodokēa maksētējs veic atbilstōi *drive-in* un *walk-through* sistēmai, ir jēuzskata par pērtikas piegēdi.

3. **Pērdošana ēdinēšanas zonēs tirdzniecēbas centros**

108. Attiecēbē uz pērdošanu ēdinēšanēs zonēs, kas ierēkotas tirdzniecēbas centros (*food court*), iesniedzējtiesa skaidro, ka runa ir par tēdu ēdienu pērdošanas sistēmu, kuri ir patērtējiem uz vietas ēpašēs šim nolēkam atvēlētēs zonēs, kas atrodas šo tirdzniecēbas centru telpēs. Šajēs ēdinēšanas zonēs ir atrodami vairēki dažēdu zēmolu stendi, kas pērdod pērtiku. Katram zēmolam ir pērdošanas un kases zona, virtuves zona un dažreiz – rezervju uzglabēšanas zona. Visu pakalpojumu sniedzēju, kuri pērdod savus pērtikas produktus ēdinēšanas zonē (*food court*), klientu rēcēbē ir kopēja platēba, kas paredzēta maltēšu patēriam. Šajē platēbē ir pieejami galdi un krēsli, kas nekēdē veidē nav nodalēti vai piešēirti vienam vai otram no minētajiem zēmoliem. Klients, kas pienēk pie kēda no šiem stendiem, iegēdējas gatavu maltēti vienreizējē iepakojumē, kuru tas var ēemt lēdzi vai patērtē ēdamzonē, kas, neraugoties uz galdu un krēslu esamēbu, nav restorēna zēle, un tai nav arē restorēnam raksturēgēs infrastruktēras (proti, atsevišēas virtuves, trauku, galda piederumu, galdautu, trauku mazgējamēs mašēnas, profesionēlu viesmēnu, pavēru u.c.), nedz arē garderobes. Tualetes pieder tirdzniecēbas centram. Turklēt šo vietu var izmantot arē kē uzgaidēšanas un tikšanēs vietu. Galda rezervēšana nav iespējama.

109. Tē kē iesniedzējtiesa uzskata, ka klientam sniegtē iespēja izmantot piedēvēto infrastruktēru, šēiet, no vidusmēra klienta viedokēa nav bētisks pakalpojuma elements atšēirēbē no pērdošanas restorēnē, no tē ir jēsecina, ka šis darējums ir jēkvalificē kē pērtikas piegēde – tēpat kē pērdošana ērpus ētrēs ēdinēšanas iestēdes telpēm

110. Tomēr es piekrētu Komisijas viedoklim, ka dažas iesniedzējtiesas aprakstētēs pērdošanas sistēmas ēdinēšanas zonēs (*food court*) iezēmes varētu pamatot atšēirēgu kvalifikēciju.

111. Proti, ir jēēem vērtē fakts, ka gatavo ēdienu pērdošana notiek telpē, kas ir paredzēta patēriam uz vietas, par kuru prasētējs pamatlietē, protams, neuzēemas atbildēbu viens pats, bet kurē ir redzams viēa zēmols (72), un šēiet, ka viēš piedēvē pakalpojumu, kas ir lēdzvērtēgi tiem, kurus vidusmēra patērtējs var saēemt šē paša zēmola ētrēs ēdinēšanas iestēdē. Šēdē gadējumē ir iespējams iedomēties, ka ēdamzonas nodrošinēšana, ko papildina atbilstōšu pakalpojumu sniegēšana, izraisa to, ka darējums bētu jēkvalificē kē pakalpojumu sniegēšana, pat ja ētrēs ēdinēšanas vieta tiek dalēta ar citiem zēmoliem. Šajē ziēē ir jēuzsver, ka saskaēē ar ēstenošanas regulas Nr. 282/2011 6. panta 1. punkta formulējumu jēdziens “ēdinēšanas pakalpojumi” vispērtēgi attiecas uz jebkuru šēda veida pakalpojumu, kas tiek sniegts ērpus pakalpojumu sniedzēja telpēm.

112. Manuprēt, citēdi varētu bēt, ja tirdzniecēbas centros tiktu ierēkotas pērdošanas letes, kas organizētas identiski *walk-through* sistēmai, un ja klients nopirkto produktu varētu patērtē telpē, par kuru atbildēgi ir šie tirdzniecēbas centri un kurē klientam tiek nodrošinēti tikai galdi un krēsli neatkarēgi no pirkuma mērēa (patēriēš uz vietas vai gaidēšanas vieta).

113. Lēdz ar to es uzskatu, ka gatavu ēdienu pērdošana pastēvēgē infrastruktērē, kura ir paredzēta maltēšu patēriam uz vietas un kura tiek vai netiek savstarpēji dalēta ar citiem gatavu ēdienu piegēdētējiem, un kuru klientiem nodrošina nodokēu maksētējs, ir restorēnu pakalpojums, pat ja personēla sniegtais pakalpojums aprobežojas ar to, ka tas pērvalda, kē klienti izmanto ēdamtelpu un ērtēbas.

114. No visiem šiem elementiem izriet – iesniedz?jtiesai var?tu atbild?t, ka:

- ?dienu, kas pagatavoti t?dos nosac?jumos k? pamatliet? apl?kotie, p?rdošana ?tr?s ?din?šanas viet?s, kur?s nodok?a maks?t?js klientam nodrošina infrastrukt?ru, kas ?auj pat?r?t malt?tes uz vietas un ko nodok?a maks?t?js organiz? vai kop?gi izmanto ar citiem gatavu ?dienu pieg?d?t?jiem, ir restor?nu pakalpojums, un
- t?du ?dienu, kas pagatavoti t?dos nosac?jumos k? pamatliet? apl?kotie, p?rdošana ?tr?s ?din?šanas viet?s, ko klients izlemj ?emt l?dzi, nevis pat?r?t uz vietas infrastrukt?r?, ko vi?am šim nol?kam nodrošina nodok?a maks?t?js, ir nevis restor?nu pakalpojums, bet p?rtikas pieg?de, kurai var piem?rot samazin?tu PVN likmi. T? var b?t identiska tai, kas ir piem?rojama restor?nu pakalpojumiem, ar nosac?jumu, ka netiek p?rk?pts nodok?u neitralit?tes princips.

V. Secin?jumi

115. ?emot v?r? iepriekš min?tos apsv?rumus, es ierosinu uz *Naczelny S?d Administracyjny* (Augst?k? administrat?v? tiesa, Polija) uzdotajiem prejudici?lajiem jaut?jumiem atbild?t š?di:

1) Padomes Direkt?vas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu 98. panta 2. punkts, lasot to kopsakar? ar š?s direkt?vas III pielikuma 12.a punktu un ar Padomes ?stenošanas regulas (ES) Nr. 282/2011 (2011. gada 15. marts), ar ko nosaka ?stenošanas pas?kumus Direkt?vai 2006/112/EK par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu, 6. pantu, ir j?interpret? t?d?j?di, ka j?dziens “restor?nu un sabiedrisk?s ?din?šanas pakalpojumi” aptver p?rtikas pieg?di viet?, kuru kontrol? nodok?a maks?t?js un kur? ir paredz?ti un tiek izmantoti materi?lie resursi un cilv?kresursi, lai pat?r?t?jam nodrošin?tu pietiekamo pakalpojumu, kuru m?r?is ir nodrošin?t vi?a komfortu un droš?bu, kvalit?ti š?s p?rtikas t?l?t?ja pat?ri?a uz vietas nol?k?.

L?dz ar to ?dienu, kas pagatavoti t?dos nosac?jumos k? pamatliet? apl?kotie, p?rdošana ?tr?s ?din?šanas viet?s, kur?s nodok?a maks?t?js klientam nodrošina infrastrukt?ru, kas ?auj pat?r?t malt?tes uz vietas un ko nodok?a maks?t?js organiz? vai kop?gi izmanto ar citiem gatavu ?dienu pieg?d?t?jiem, ir restor?nu pakalpojums.

2) Direkt?vas 2006/112 98. panta 2. punkts, lasot to kopsakar? ar š?s direkt?vas III pielikuma 1. punktu, ir j?interpret? t?d?j?di, ka j?dziens “p?rtika” aptver p?rtikas pieg?di t?l?t?ja pat?ri?a nol?k? ?rpus vietas, ko nodok?a maks?t?js nodrošina kop? ar pamatotiem atbalsta pakalpojumiem, kuri ?auj šo p?rtiku pat?r?t uz vietas.

L?dz ar to t?du ?dienu, kas pagatavoti t?dos nosac?jumos k? pamatliet? apl?kotie, p?rdošana ?tr?s ?din?šanas viet?s, ko klients izlemj ?emt l?dzi, nevis pat?r?t uz vietas infrastrukt?r?, ko vi?am šim nol?kam nodrošina nodok?a maks?t?js, ir nevis restor?nu pakalpojums, bet p?rtikas pieg?de, kurai var piem?rot samazin?tu pievienot?s v?rt?bas nodok?a likmi. T? var b?t identiska tai, kas ir piem?rojama restor?nu pakalpojumiem, ar nosac?jumu, ka netiek p?rk?pts nodok?u neitralit?tes princips.

1 Ori?in?lvaloda – fran?u.

2 OV 2006, L 347, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “PVN direkt?va”.

3 OV 2011, L 77, 1. lpp.

4 Vien?das pamatlikmes princips ir noteikts Padomes Sest?s direkt?vas 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, k? saska?ojami dal?bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok?iem –

Kop?ja pievienot?s v?rt?bas nodok?u sist?ma: vienota apr??inu b?ze (OV 1977, L 145, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “Sest? direkt?va”) 12. panta 3. punkt?.

5 Redakcij?, kas izriet no groz?jumiem, kuri izdar?ti ar Padomes Direkt?vu 2008/8/EK (2008. gada 12. febru?ris), ar ko groza Direkt?vu 2006/112/EK attiec?b? uz pakalpojumu sniegšanas vietu (OV 2008, L 44, 11. lpp.; 2. panta 2. punkts), kas ir piem?rojama no 2010. gada 1. janv?ra.

6 PVN direkt?vas 98. panta ties?bu normu pamat? ir ties?bu normas, kas izriet no Padomes Direkt?vas 92/77/EEK (1992. gada 19. oktobris), kas papildina kop?go pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu un groza Direkt?vu 77/388/EEK (par PVN likmju tuvin?šanu) (OV 1992, L 316, 1. lpp.), it ?paši t?s 1. panta 1. punkts, ar ko aizst?j Sest?s direkt?vas 12. panta 3. punktu ar jaun?m ties?bu norm?m par samazin?taj?m likm?m. Sest?s direkt?vas 12. panta 3. punkta a) apak?punkts tika groz?ts ar Padomes Direkt?vas 92/111/EEK (1992. gada 14. decembris), ar ko groza Direkt?vu 77/388/EEK un ievieš vienk?ršošanas pas?kumus attiec?b? uz pievienot?s v?rt?bas nodok?iem (OV 1992, L 384, 47. lpp.), 1. panta 7. punktu. L?dz ar to Tiesas judikat?ru par šo 12. panta 3. punkta a) apak?punktu var transpon?t, lai interpret?tu PVN direkt?vas 98. pantu.

7 Kombin?t? nomenklat?ra tika ieviesta ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. j?lijs) par tarifu un statistikas nomenklat?ru un kop?jo muitas tarifu (OV 1987, L 256, 1. lpp.). To katru gadu atjaunina un public? *Eiropas Savien?bas Ofici?laj? V?stnes?* (L s?rij?) Eiropas Komisijas ?stenošanas regulas form?.

8 OV 2009, L 116, 18. lpp.

9 2004. gada *Dz. U.* Nr. 54, 535. poz?cija.

10 2011. gada *Dz. U.* Nr. 177, 1054. poz?cija; turpm?k tekst? – “PVN likums”.

11 2015. gada *Dz. U.*, 1676. poz?cija; turpm?k tekst? – “PKWiU”.

12 2008. gada *Dz. U.*, Nr. 207, 1293. poz?cija.

13 2013. gada *Dz. U.*, 1719. poz?cija.

14 Saska?? ar PVN likuma 2. panta 30. punktu termins “ex” apz?m? *PKWiU* pre?u vai pakalpojumu kategoriju vai tikai da?u no attiec?g?s kategorijas prec?m vai pakalpojumiem.

15 L?gum? sniegt prejudici?lu nol?mumu izmantotais formul?jums ir “Us?ugi zwi?zane z wy?ywieniem (*PKWiU* ex 56)”. Komisijas rakstveida atbildes ir tulkots k? “ar ?din?šanu saist?ti pakalpojumi”. J?nor?da, ka j?dziens “?din?šanas pakalpojumi” atbilst j?dzienam, kas ir izmantots Komisijas Regulas (ES) Nr. 1209/2014 (2014. gada 29. oktobris), ar kuru groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 451/2008, ar ko izveido [jaunu] pre?u statistisko klasifik?ciju p?c saimniec?bas nozar?m (*CPA*) un atce? Padomes Regulu (EEK) Nr. 3696/93 (OV 2014, L 336, 1. lpp.), pielikuma 56. kodam.

16 2007. gada *Dz. U.* Nr. 251, 1885. poz?cija; turpm?k tekst? – “PKD”.

17 Sal?dzin?jumam skat. spriedumu, 2017. gada 9. novembris, AZ (C?499/16, EU:C:2017:846).

18 C?231/94, turpm?k tekst? – “spriedums *Faaborg?Gelting Linien*”, EU:C:1996:184.

19 C?497/09, C?499/09, C?501/09 un C?502/09, turpm?k tekst? – “spriedums *Bog u.c.*”, EU:C:2011:135.

20 Atš?ir?b? no liet?m, kur?s tika tais?ti spriedumi *Faaborg? Gelting Linien* un *Bog u.c.*, šaj? liet? ir j?piem?ro PVN direkt?va, kas st?j?s sp?k? 2007. gada 1. janv?r? (skat. š?s direkt?vas 413. pantu), k? ar? t?s 2009. gada 1. j?nij? groz?t? versija (skat. Direkt?vas 2009/47 3. pantu), ar kuru dal?bvalst?m tika sniegta iesp?ja piem?rot samazin?tu PVN likmi “restor?nu un sabiedrisk?s ?din?šanas pakalpojumiem”.

21 Skat. spriedumu, 2019. gada 19. decembris, *Segler? Vereinigung Cuxhaven* (C?715/18, EU:C:2019:1138, 22. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

22 Skat. spriedumu, 2017. gada 9. marts, *Oxycure Belgium* (C?573/15, EU:C:2017:189, 22. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

23 Skat. spriedumu, 2011. gada 3. marts, Komisija/N?derlande (C?41/09, EU:C:2011:108, 53. punkts).

24 Skat. spriedumus, 2017. gada 9. marts, *Oxycure Belgium* (C?573/15, EU:C:2017:189, 23. punkts un taj? min?t? judikat?ra), k? ar? 2019. gada 19. decembris, *Segler? Vereinigung Cuxhaven* (C?715/18, EU:C:2019:1138, 31. punkts un taj? min?t? judikat?ra). Turkl?t ir interesanti piebilst, ka PVN direkt?vas III pielikum? ietvertais saraksts ?auj dal?bvalst?m aplik? ar samazin?tas likmes nodokli vai atbr?vot no nodok?a aptuveni 65 % no m?jsaimniec?bu pat?ri?a izmaks?m saska?? ar Komisijas dienestu darba dokumentu – ietekmes nov?rt?jumu, kas pievienots priekšlikumam Padomes direkt?vai, ar ko Direkt?vu 2006/112/EK groza attiec?b? uz pievienot?s v?rt?bas nodok?a likm?m (SWD(2018) 7 *final*) (1.2. punkts), pieejams tikai ang?u valod?.

25 Skat. spriedumu, 2019. gada 19. decembris, *Segler? Vereinigung Cuxhaven* (C?715/18, EU:C:2019:1138, 31. un 32. punkts, k? ar? tajos min?t? judikat?ra).

26 Skat. spriedumus, 2017. gada 9. marts, *Oxycure Belgium* (C?573/15, EU:C:2017:189, 25. punkts un taj? min?t? judikat?ra), k? ar? 2019. gada 19. decembris, *Segler? Vereinigung Cuxhaven* (C?715/18, EU:C:2019:1138, 25. punkts).

27 Skat. spriedumu, 2019. gada 19. decembris, *Segler? Vereinigung Cuxhaven* (C?715/18, EU:C:2019:1138, 25. punkts).

28 Skat. spriedumu, 2017. gada 9. novembris, AZ (C?499/16, EU:C:2017:846, 25. punkts).

29 C?481/98, EU:C:2001:237. Skat. sprieduma 33. punktu.

30 Skat. it ?paši spriedumu, 2017. gada 9. novembris, AZ (C?499/16, EU:C:2017:846, 36. punkts).

31 Skat. it ?paši spriedumus, 2014. gada 27. febru?ris, *Pro Med Logistik* un *Pongratz* (C?454/12 un C?455/12, EU:C:2014:111, 60. punkts), k? ar? 2017. gada 9. marts, *Oxycure Belgium* (C?573/15, EU:C:2017:189, 37. punkts).

32 T?pat var nor?d?t, ka no fr?zes “piem?rojot [...] samazin?t?s likmes”, nevis, piem?ram, fr?zes “vienu no samazin?taj?m likm?m” lietojuma š?s direkt?vas 98. panta 3. punkt? izriet, ka prec?m var piem?rot nodokli, kas ietver divas daž?das samazin?tas likmes. Turkl?t, veicot sal?dzin?jumu ar šo formul?jumu, var izvirz?t argumentu par to, ka nav speci?las ties?bu normas par pakalpojumu sniegšanu vai t?das ties?bu normas, kas izsl?dz divu daž?du likmju piem?rošanu

pakalpojumu sniegšanai vai kas pamatotu atširga režma piemrošanu. Šaj paš nozm skat. spriedumu, 2003. gada 8. maijs, Komisija/Francija (C?384/01, EU:C:2003:264, 27. punkts).

33 Es ar? uzskatu, ka š?du interpret?ciju apstiprina samazin?tu PVN likmju režma, kuru izv?l?jies Savien?bas likumdev?js, m?r?is. Šaj zi?? skat. šo secin?jumu 43. un 44. punktu. Var?tu izvirz?t ar? argumentu par to, ka Tiesa p?rtiku ir kvalific?jusi k? pirm?s nepieciešam?bas preces. Šaj nozm? skat. spriedumu, 2020. gada 1. oktobris, *Staatssecretaris van Financiën* (Samazin?ta PVN likme afrod?zijiem) (C?331/19, EU:C:2020:786, 25., 26. un 35. punkts). T?d?j?di izv?le starp div?m samazin?t?m PVN likm?m par labu maz?kajai likmei var?tu b?t attaisnota atseviš?iem p?rtikas produktiem bez saist?tiem pakalpojumiem.

Turkl?t attiec?b? uz pakalpojumiem man š?iet, ka ir j?min PVN direkt?vas 101. pants, kas liecina par noz?mi, k?du Savien?bas likumdev?js ir pieš??ris pakalpojumiem, tostarp ?din?šanas pakalpojumiem, ?emot v?r? samazin?to PVN likmju ietekmi uz darba vietu rad?šanu, ekonomisko izaugsmi un iekš?j? tirgus pien?c?gu darb?bu.

34 Šaj zi?? k? piem?ru dal?bvalst?s piem?rotaj?m samazin?taj?m PVN likm?m skat. Komisijas zi?ojumu *VAT rates applied in the Member States of the European Union, Situation at 1st January 2020* (Taxud.c.1 (2020)), II tabula, pieejams interneta vietn?: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/taxation/vat/how_vat_works/vat_rates/VAT_rates_2020.pdf (4. un 5. lpp.), ang?u valod?.

35 Skat. PVN direkt?vas 14. un 24. pantu, kuros attiec?gi ir defin?ta “pre?u pieg?de” un “pakalpojumu sniegšana”.

36 Skat. spriedumu, 2017. gada 9. marts, *Oxycure Belgium* (C?573/15, EU:C:2017:189, 28. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

37 Skat. it ?paši spriedumus, 2017. gada 9. marts, *Oxycure Belgium* (C?573/15, EU:C:2017:189, 30. punkts un taj? min?t? judikat?ra), k? ar? 2019. gada 19. decembris, *Segler? Vereinigung Cuxhaven* (C?715/18, EU:C:2019:1138, 36. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

38 Skat. iepriekš?j? zemsv?tras piez?m? min?to judikat?ru. Attiec?b? uz j?dziena “nodok?u neitralit?tes princips” daž?daj?m nozm?m PVN jom? skat. ar? ?ener?ladvok?ta Dž. Hogana [*G. Hogan*] secin?jumus liet? *Golfclub Schloss Igling* (C?488/18, EU:C:2019:942, 55. un 56. punkts, k? ar? 21. un 22. zemsv?tras piez?me).

39 Šaj nozm? skat. spriedumu, 2017. gada 9. novembris, AZ (C?499/16, EU:C:2017:846, 23. punkts).

40 Skat. spriedumu, 2017. gada 9. novembris, AZ (C?499/16, EU:C:2017:846, 23. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

41 Skat. it ?paši spriedumu, 2017. gada 9. novembris, AZ (C?499/16, EU:C:2017:846, 24. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

42 Skat. šo secin?jumu 48. punktu.

43 Ir j?atg?dina, ka šaj gad?jum?, k? uzskata iesniedz?jtiesa, Polijas likumdev?js ir noteicis samazin?tu likmi 5 % apm?r?, kas ir piem?rojama konkr?ti “gatav?m malt?t?m un ?dieniem”, un citu samazin?tu likmi 8 % apm?r?, kas it ?paši ir piem?rojama “?din?šanas pakalpojumiem”, un ka PVN likme tiek noteikta, atsaucoties uz pre?u un pakalpojumu statistisko klasifik?ciju (*PKWiU*), kas ir saist?ta ar komercdarb?bas veidu klasifik?ciju (*PKD*), kur? – it ?paši attiec?b? uz samazin?taj?m likm?m – ietilpst *PKWiU* 10.85.1. kategorija “Gatavi ?dieni” un *PKWiU* 56.1. grupa

“?din?šanas un mobilo ?din?šanas vietu pakalpojumi”, tostarp “?din?šanas pakalpojumi restor?nos”, “?din?šanas pakalpojumi pašapkalpošan?s iest?d?s”, “citi ?din?šanas pakalpojumi”. Skat. šo secin?jumu 13.–19. punktu.

44 Šaj? gad?jum? ir j?nor?da, ka, p?c iesniedz?jtiesas dom?m, atsauces noda?a aptver pakalpojumu darb?bas, kas ir saist?tas ar t?l?t?jam pat?ri?am paredz?tu malt?šu nodrošin?šanu (skat. šo secin?jumu 18. un 19. punktu), bez nosac?juma par saist?tu pakalpojumu past?v?šanu.

45 Savien?bas likumdev?js r?koj?s, pirms tika pie?emts spriedums *Bog* u.c., kur? tika sniegta interpret?cija par Sest?s direkt?vas H pielikuma, kas tagad ir PVN direkt?vas III pielikums, 1. kategoriju (skat. š? sprieduma 8. punktu), kur? samazin?tas PVN likmes piem?rošanas nol?k? bija min?ta p?rtika, tostarp sast?vda?as, kas paredz?tas izmantošanai p?rtikas sagatavošan?, un ražojumi, kurus izmanto p?rtikas produktu papildin?šanai vai aizst?šanai, tos nenoš?irot atkar?b? no to p?rdošanas nosac?jumiem. Tiesa b?t?b? nosprieda, ka pre?u pieg?des gad?jum? ?dieni un malt?tes, kas pagatavotas t?l?t?jam pat?ri?am, ietilpst šaj? Sest?s direkt?vas H pielikuma kategorij? un tiem var piem?rot samazin?tu PVN likmi.

46 Skat. š?s ?stenošanas regulas 4. apsv?rumu.

47 Attiec?b? uz š? v?rt?juma pamatojumu skat. šo secin?jumu 80. un 86. punktu.

48 Šaj? zi?? skat. ar? Komisijas zi?ojumu Padomei par nodok?a uzlikšanas vietu attiec?b? uz pre?u pieg?di un pakalpojumu, tostarp restor?nu pakalpojumu, sniegšanu pasažieriem ku?os, gaisa ku?os, vilcienos vai autobusos, sagatavots saska?? ar 37. panta 3. punktu Padomes 2006. gada 28. novembra Direkt?v? 2006/112/EK par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu (COM(2012) 605 *final*) (7. un 10. lpp.), kur? ir min?ta nepieciešam?ba preciz?t Tiesas judikat?ru.

49 Mans izc?lums.

50 Skat. spriedumu *Faaborg?Gelting Linien* (13. punkts).

51 Skat. spriedumu *Faaborg?Gelting Linien* (15. punkts).

52 Skat. spriedumu *Faaborg?Gelting Linien* (14. punkts).

53 Skat. spriedumu *Bog* u.c. (19., 21., 36. un 43. punkts).

54 Skat. spriedumu *Bog* u.c. (8. punkts).

55 Lieta *Bog* (C?497/09), skat. spriedumu *Bog* u.c. (13. punkts).

56 Lieta *CinemaxX* (agr?k – *Flebbe Filmtheater*) (C?499/09), skat. spriedumu *Bog* u.c. (26. punkts).

57 Lieta *Lohmeyer* (C?501/09), skat. spriedumu *Bog* u.c. (32. punkts).

58 Lieta *Fleischerei Nier* (C?502/09), skat. spriedumu *Bog* u.c. (38. punkts).

59 Skat. spriedumu *Bog* u.c. (88. punkts).

60 Skat. spriedumu *Bog* u.c. (77., 79. un 80. punkts).

61 Mans izc?lums.

62 Mans izcēlums.

63 Skat. šo secinājumu 80. punktu.

64 Skat. pamatnostādnes, kas izriet no PVN komitejas 2009. gada 18. un 19. marta 86. sanāksmes (taxud.d.1(2009)357988), kas pieejamas interneta vietnē:

https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/guidelines?vat?committee?meetings_en.pdf (117. un 118. lpp.). Tajās ir precizēts, pirmkārt, ka par nodrošināšanas pakalpojumiem vai restorānu pakalpojumiem netiek uzskatīti šādi darījumi:

– sagatavotas vai nesagatavotas pārtikas vienība piegāde (piemēram, restorānu, lielveikalu vai līdžu uzņēmumu pārtika līdžiem);

– darījumi, kas aptver tikai pārtikas sagatavošanu un transportēšanu;

– vispārīgi – darījumi, kas aptver pārtikas un/vai dzīvnieku sagatavošanu, transportēšanu un piegādi/izsniegšanu bez jebkādiem citiem atbalsta pakalpojumiem.

Otrkārt, šī komiteja uzskata, ka šajos gadījumos pārtikas un/vai dzīvnieku piegāde bez papildinošiem pakalpojumiem ir preču piegāde, kuras vieta tiek noteikta, pamatojoties uz PVN direktīvas 31.–37. pantu. Daļēbvalstis var piemērot samazinātu likmi pārtikas (tostarp dzīvnieku, izņemot tomēr alkoholiskos dzīvniekus) piegādei saskaņā ar PVN direktīvas III pielikuma 1. kategoriju.

65 Skat. šo secinājumu 21. punktu.

66 Skat. itāļu spriedumu, 2019. gada 27. jūnijs, *Belgisch Syndicaat van Chiropraxie u.c.* (C-597/17, EU:C:2019:544, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

67 Skat. šo secinājumu 20. punktu.

68 Skat. šo secinājumu 74. un 82. punktu.

69 Šajā nozīmā skat. spriedumu *Bog u.c.* (64. punkts).

70 Šajā ziņā skat. 2018. gada 21. novembra sprieduma *Fontana* (C-648/16, EU:C:2018:932) 31. punktā atgādinātos vispārīgos principus.

71 Skat. šo secinājumu 81. punktu.

72 Konkrēti, šo situāciju var nošķirt no tādām nodrošināšanas vietu situācijām, kas tiek organizētas tirdziņos, kuros ir tikai galdi un krēsli bez vienam vai otram pārtikas rezervētām vietām.